

NR. 12. VORDERING GERICHT TEGEN SPECIALIST IN DIENSTVERBAND TOT BETALING AAN HET ZIEKENHUIS VAN VAN DERDEN ONTVANGEN BETALINGEN VOOR IN HET KADER VAN HET DIENSTVERBAND VOOR DERDEN VERRICHTTE WERKZAAMHEDEN, ALTHANS TOT HET AFLEGGEN VAN REKENING EN VERANTWOORDING. BEVOEGDHEID. ONTVANKELIJKHEID

Het Scheidsgerecht is bevoegd nu vordering is gebaseerd op tussen partijen bestaand hebbende arbeidsovereenkomst, in welke overeenkomst het Scheidsgerecht bevoegd was verklaard van geschillen kennis te nemen. Beroep op niet-ontvankelijkheid wegens tijdsverloop afgewezen. De betreffende werkzaamheden zijn in het kader van de dienstbetrekking verricht. Nu de specialist de voor de ontvangen betalingen niet heeft verantwoord tegenover zijn werkgever is hij tekortgeschoten in zijn verplichtingen als werknemer. Veroordeling tot betaling.

**Scheidsgerecht voor het Nederlandse Ziekenhuiswezen
(mr. C.J. van Zeben, voorzitter, mr. N.A. Neyzen, H. Diemers, H.C. van Soest en dr. A.M. van der Heyden, leden, met bijstand van mr. L.J.C.M. Horbach, griffier)**

27 juni 1995

Arbitraal vonnis (90/11) in de zaak van:

de Stichting A,
gevestigd en kantoorhoudende te X,
eiseres in conventie,
verweerder in reconventie,
gemachtigde: mr. H.P. Utermark,

tegen:

B,
wonende te Y,
verweerder in conventie,
eiser in reconventie,
gemachtigde: mr. M.A. Goedkoop.

Partijen worden hierna mede aangeduid als A en B.

1. De procesgang

1.1. A heeft bij conclusie van eis gevorderd dat het Scheidsgerecht:

A. B veroordeelt:

primair:

om er voor zorg te dragen dat het bedrag van f 2.028.251,50 onverwijld aan A wordt overgemaakt en om aan A, en haar accountant, volledige rekening en verantwoording af te leggen, met name door het verstrekken van een volledig, met alle onderliggende stukken gestaafd, overzicht van alle declaraties aan C op grond waarvan voormeld bedrag van f 2.028.251,50 door het C aan D is voldaan en door het verstrekken van een volledig, met alle onderliggende stukken gestaafd overzicht van alle door D uit voormeld bedrag van f 2.028.251,50 (eventueel) gedane betalingen;

subsidiar:

om ervoor zorg te dragen dat hetgeen thans nog van voormeld bedrag van f 2.028.251,50 resteert onverwijld aan A wordt overgemaakt en om A, en haar accountant, volledige rekening en verantwoording af te leggen als hiervoor onder primair omschreven;

meer subsidiair:

om aan A, en haar accountant, volledige rekening en verantwoording af te leggen als hiervoor onder primair omschreven en om er voor zorg te dragen dat hetgeen blijkens die rekening en verantwoording aan A verschuldigd zal blijken te zijn aan A wordt overgemaakt;

een en ander met vermeerdering van de bedragen met de wettelijke rente daarover van de dag van deze memorie tot die der voldoening en met veroordeling van B om aan A ten titel van dwangsom te betalen de somma van f 10.000,= per dag voor iedere dag dat hij in gebreke zou blijven aan het vonnis, c.q. eventueel te wijzen bindend advies, te voldoen.

nog meer subsidiair:

om A, en haar accountant, zodanige informatie te verschaffen als het Scheidsgerecht in goede justitie nodig mocht achten;

B. B veroordeelt om er voor zorg te dragen dat het bedrag van f 130.000,= als bedoeld in alinea 11 van de memorie van eis, onverwijld aan A wordt overgemaakt;

C. B veroordeelt in de kosten van dit geschil, waaronder de kosten van het Scheidsgerecht en de kosten van juridische bijstand van A.

1.2. B heeft bij memorie van antwoord, tevens eis in reconventie verzocht dat het Scheidsgerecht zich onbevoegd zal verklaren van het geschil in conventie kennis te nemen, althans het gevorderde zal afwijzen, en in reconventie gevorderd: dat het Scheidsgerecht A veroordeelt om aan B te voldoen een bedrag bij wege van schadeloosstelling door het Scheidsgerecht ex aequo et bono te bepalen, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf de datum van indiening van de memorie van antwoord, tevens eis in reconventie tot aan de dag van voldoening en om A te veroordelen om aan B een bedrag van f 28.126,15 te betalen, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 12 maart 1990, tegen welke dag de wettelijke rente is aangezegd, tot aan de dag van algehele voldoening, voorts vermeerderd met een bedrag van f 25.790,= wegens buitengerechtelijke juridische bijstand, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf de datum van indiening van de memorie van antwoord, tevens eis in reconventie tot aan de dag van algehele voldoening, met veroordeling van A in de kosten van het geding, zowel in conventie als in reconventie, waaronder de kosten van juridische bijstand aan de zijde van B.

1.3. Partijen hebben daarna respectievelijk een 'memorie van repliek in conventie en van antwoord in reconventie' en een 'memorie van dupliek in conventie en van repliek in reconventie' genomen.

1.4. Op 21 februari 1991 heeft de eerste mondelinge behandeling van het verzoek plaatsgevonden. De behandeling van het geschil is bij die gelegenheid aangehouden om A in de gelegenheid te stellen een accountantsonderzoek te laten verrichten in de administratie van de Stichting D.

1.5. De opdracht door A bij brief van 16 maart 1991 aan de accountant verstrekt, heeft betrekking op de boekingen, ontvangsten en uitgaven over het tijdvak vanaf de datum van oprichting van D t/m 31 december 1990, en op die welke betrekking hebben of zouden kunnen hebben op de projecten welke bij C bekend zijn onder de nummers 28-1316, 28-1317 en 28-1502.

1.6. Beide partijen hebben na het uitbrengen van het accountantsrapport een memorie na accountantsrapport uitgebracht.

1.7. Op 20 maart 1995 heeft de tweede mondelinge behandeling plaatsgevonden. Bij de behandeling waren aanwezig partijen, vergezeld van hun gemachtigden. Namens A waren aanwezig de heer E, directeur, en de heer F. Beide partijen hebben een pleitnota overgelegd.

1.8. Beide partijen hebben producties in het geding gebracht.

2. Samenvatting van het geschil

2.1. A exploiteert een of meer ziekenhuizen.

B is als patholoog anatoom op 1 juli 1976 op grond van een door partijen gesloten arbeidsovereenkomst in dienst van A getreden en als zodanig toegelaten tot haar ziekenhuizen.

De tussen partijen gesloten arbeidsovereenkomst bepaalt onder meer:

`Artikel 15

Een geschil is aanwezig indien een der partijen schriftelijk en gemotiveerd jegens de andere te kennen geeft dat een – duidelijk omschreven – geschil aanwezig is.

De beslechting van geschillen geschiedt bij uitsluiting van de gewone rechter door de relevante kamer van het Scheidsgerecht voor het Nederlandse Ziekenhuiswezen.'

B heeft in 1977 toestemming gekregen van zijn werkgever om gedurende 4 uren per week werkzaamheden in het pathologisch laboratorium van de Universiteit te Z te verrichten. In 1984 heeft B toestemming gekregen om in plaats daarvan gedurende 4 uren per week soortgelijke werkzaamheden voor de Universiteit te W te verrichten.

In november 1987 is tussen A en B onder meer het volgende overeengekomen:

`Naast de functie van patholoog anatoom binnen de Stichting en de daarbij behorende opleidingsverantwoordelijkheid, zal de heer B de navolgende aanvullende werkzaamheden verrichten.

Eindverantwoordelijkheid voor de opleiding tot immunoloog en patholoog anatoom worden gecombineerd met de coördinatie van deze opleiding met de andere in huis bestaande opleidingen van klinisch ondersteunende en/of specialistische functies. Tevens functioneert hij als contactpersoon met de opleidingscommissie van het G ter afstemming van de wederzijdse opleidingsfaciliteiten. Dit zal plaatsvinden in nauwe samenwerking met de andere opleiders en met behoud van hun eigen verantwoordelijkheid.

Daarbij draagt hij, in samenwerking met betrokkenen in de diverse FWE's, de verantwoordelijkheid voor de opleidingen van de stagiaires op technisch analytisch niveau.

Tevens geeft hij leiding aan de FWE Ontwikkeling, welke vooral ten doel heeft de innovatie van bestaande technieken naar snellere, meer efficiënte en gemechaniseerde technieken, alsmede de ontwikkeling van expert systems ten behoeve van de routine diagnostiek.

Nieuwe ontwikkelingen vinden plaats en worden door hem gecoördineerd op geleide van door de directie geacordeerde projecten, na daarvoor verkregen advies van Stafberaad en Wetenschappelijke Raad.

Teneinde dit te kunnen realiseren, wordt aan de heer B een dag per week ter besteding naar eigen inzicht beschikbaar gesteld, om de benodigde expertise te kunnen genereren.'

2.2. In 1985 is binnen de organisatie van A, met name tussen bestuur en directie onenigheid ontstaan omtrent de verantwoording naar A toe van gelden verkregen uit voor rekening van derden door medewerkers van A verrichte werkzaamheden – ook door B. Het bleek dat het Bestuur van daaruit voortvloeiende inkomsten niet op de hoogte was en dat dergelijke inkomsten buiten de reguliere boekhouding werden gehouden. Daarover is toen uitgebreid gediscussieerd. Daarop is besloten dat zulks niet meer mocht plaatsvinden. Bij die discussies is ook B betrokken geweest. B heeft toen ook blijkens een brief van zijn hand van 21 juni 1985 te kennen gegeven het te betreuren dat het bestuur gedurende enkele jaren onkundig is gebleven van de gang van zaken.

2.3. De directeur van A heeft op 27 november 1987 het volgende bepaald:

`De handelwijze ten aanzien van de vernoeming en besteding van buiten-budgettaire opbrengsten behoeft regelgeving.

De regels zijn:

1. Inkomsten welke vanuit en door A-expertise en faciliteiten ontstaan, worden gefactureerd door de A en betaald aan de A.
2. De beslissing om al dan niet een overeenkomst te sluiten of op basis van een overeenkomst verplichtingen aan te gaan voor de A, wordt genomen door de directeur na overleg met het Stafberaad.
3. Overeenkomsten ten aanzien van de voorwaarden waaronder gelden ter beschikking worden gesteld, worden ten minste in afschrift aan de directeur van de A gestuurd of bij voorkeur (mede)ondertekend door de directeur van de A.
4. Het beheer van de buiten-budgettaire gelden voor een goedgekeurd project.
5. Eventuele meeropbrengsten van een project kunnen een andere bestemming krijgen na overleg met het Stafberaad en na fiat van de directeur.'

Een werkgroep van A, waarin B zitting had heeft voorafgaande aan de vaststelling van deze regels daarmee bemoeienis gehad.

B is van deze regels schriftelijk op de hoogte gesteld.

2.4. B heeft in de periode 1987-1989 voor C werkzaamheden aan de projecten 28-1316, 28-1317 en 28-1502 verricht.

B heeft voor deze werkzaamheden op briefpapier van A declaraties tot een bedrag van f 2.028.251,50 aan het praeventiefonds verzonden met het verzoek deze bedragen te betalen op een ten name van D te X staande rekening. C heeft deze bedragen op die rekening betaald. Deze stichting staat onder beheer van B. A heeft geen toezicht op of zeggenschap over deze stichting.

2.5. A heeft ten behoeve van de firma S in T onderzoek verricht. Deze firma heeft in december 1987 ter betaling van deze werkzaamheden een bedrag van f 130.000,= aan B ter beschikking gesteld. B heeft dit geld gestort op een rekening van de Stichting R. Deze stichting stond onder beheer van de in dienst van A werkzame medisch microbioloog U. Deze was beheerder van het project waarop deze betaling betrekking had. U heeft wegens deze kwestie later een bedrag van f 57.642,= aan A doen overmaken, doch niet het resterende gedeelte.

2.6. De arbeidsovereenkomst tussen partijen is geëindigd op 1 februari 1990.

2.7. A legt aan haar vordering onder A ten grondslag dat B in strijd met zijn verplichtingen als werknemer heeft gehandeld door de hiervoor onder 2.4 genoemde gelden in strijd met de hiervoor onder 2.2 genoemde regeling naar de genoemde rekening over te laten maken. Dat geld – had zoals B ook wist – naar een ten name van A staande rekening overgemaakt moeten worden. B dient dan ook tot betaling van dit bedrag, c.q. (na aftrek van met de betaling verband houdende kosten) van het restant van dit bedrag, aan A over te gaan en/of rekening en verantwoording af te leggen.

Door deze handelwijze heeft zij kosten gemaakt – doordat haar personeelsleden betrokken zijn geweest bij de onder 2.4 bedoelde werkzaamheden en daarvoor ook haar faciliteiten zijn gebruikt – maar is zij de daaraan verbonden vergoeding misgelopen. Daarnaast handelt B in strijd met de op hem tegenover zijn werkgever rustende verplichting om rekening en verantwoording af te leggen over de in het kader van zijn dienstbetrekking verrichte werkzaamheden en/of genoten inkomsten.

A legt aan het gevorderde onder B ten grondslag dat B ten onrechte – immers in strijd met de onder 2.3 bedoelde regels – het onder 2.5 bedoelde geld op een niet ten name van A staande rekening heeft gestort. B is hiervoor aansprakelijk.

2.8. B stelt zich allereerst op het standpunt dat het Scheidsgerecht niet bevoegd is van de vordering kennis te nemen omdat de arbeidsovereenkomst tussen partijen – waarop de gestelde bevoegdheid is gebaseerd – op het moment van het aanhangig maken van het geschil reeds was geëindigd, alsmede omdat de werkzaamheden waarop de vordering van A ziet, geen verband houden met de tussen partijen gesloten arbeidsovereenkomst.

B meent voorts dat A niet-ontvankelijk is in haar vordering omdat:

a/b. de door C uitgekeerde gelden enkel de relatie tussen dit fonds en B betreffen. A heeft hiermee niets te maken.

c. A haar memorie na accountantsrapport niet uiterlijk op 31 oktober 1994 - zoals de Voorzitter van het Scheidsgerecht haar gevraagd had -, maar eerst op 3 november 1994 heeft uitgebracht.

d. A de zaak tussentijds langdurig heeft laten liggen.

e. de vordering van A veel meer omvat dan in de opdracht van de Ondernemingsraad aan A was verwoord.

B betwist voorts de verschuldigdheid van de gevorderde bedragen en een plicht om rekening en verantwoording af te leggen. Daarbij voert hij aan dat hij de werkzaamheden voor C niet in het kader van zijn dienstbetrekking bij A heeft verricht. Ter ondersteuning van dat standpunt verwijst hij naar de hiervoor onder 2.1 geciteerde nadere afspraken uit november 1987 tussen A en hemzelf en merkt hij op dat hij door A in de gelegenheid is gesteld om gedurende 4 uren per week werkzaamheden te verrichten voor aanvankelijk de Z en later de W. Hij merkt verder op dat de door A gemaakte kosten geheel betaald zijn, hetzij door voor-financiering, hetzij door betaling achteraf.

Ten aanzien van het gevorderde onder B merkt B op dat hij het bedoelde bedrag ten behoeve van zijn collega U – eveneens werkzaam bij A – heeft geïnd en heeft overgemaakt op een rekening van een door haar bestuurde stichting. B heeft verder geen zeggenschap over dit geld, zodat de vordering moet worden afgewezen.

2.9. In reconventie legt B aan zijn vordering ten grondslag dat A zijn eer en goede naam heeft aangetast door ten onrechte het vermoeden te uiten dat B fraude zou hebben gepleegd. Hierdoor is zijn positie binnen A onhoudbaar gemaakt en is hij geschaad in zijn externe contacten. Het heeft hem veel moeite gekost het vertrouwen bij derden te

behouden. Zijn psychische en lichamelijke situatie heeft hier-onder ernstig geleden. De als gevolg hiervan door hem geleden schade moet door A worden vergoed.

Daarnaast heeft B nog recht op uitbetaling van 40 vakantie- en ADV-dagen. Uit dien hoofde heeft hij recht op betaling van een bedrag van f 28.126,15.

2.10. A heeft de reconventionele vordering gemotiveerd betwist.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

In conventie

Het beroep op onbevoegdheid van het Scheidsgerecht faalt. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht moet immers worden beoordeeld naar hetgeen eiseres aan haar vordering ten grondslag heeft gelegd. Het verweer van B is (in dit verband) niet relevant.

In het onderhavige geval heeft eiseres haar vordering gebaseerd op de tussen partijen bestaand hebbende arbeidsovereenkomst. Blijkens artikel 15 van de arbeidsovereenkomst is het Scheidsgerecht bevoegd om geschillen betrekking hebbend op die arbeidsovereenkomst te beslechten. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht is daarmee gegeven.

In reconventie

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht om van de vordering in reconventie kennis te nemen wordt door partijen niet betwist en berust op de tussen partijen gesloten arbeidsovereenkomst.

4. Beoordeling van het geschil

In conventie

4.1. Het Scheidsgerecht merkt omtrent het beroep van B op de niet-ontvankelijkheid van A in haar vordering het volgende op:

– Het onder 2.8 onder a en b gestelde miskent dat B werknemer was van A, alsmede dat B volgens A als haar werknemer het onderzoek waarvan de betaling in dit geschil ter discussie staat heeft verricht. Hetgeen A aan haar vordering ten grondslag heeft gelegd kan – mits bewezen – tot toewijzing van het gevorderde leiden. Tegen die achtergrond kan dit beroep op niet-ontvankelijkheid niet slagen.

– het gestelde onder c en e leidt niet tot de daaraan door B verbonden conclusies, zodat in het midden kan worden gelaten of deze stellingen juist zijn.

– hoewel het juist is dat het onderhavige geschil onwenselijk lang heeft geduurd, is de termijn echter niet zodanig lang geweest dat daaraan consequenties moeten worden verbonden. Hierbij moet in aanmerking genomen worden dat het onderzoek in de administratie van D mede als gevolg van een gebrekkige toegankelijkheid van die boekhouding en dus door toedoen van B veel tijd heeft gekost, alsmede dat B tot maart 1994 van zijn kant geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om bij het Scheidsgerecht op bespoediging van de procedure aan te dringen.

Het beroep op niet-ontvankelijkheid van A in haar vorderingen wordt derhalve verworpen.

4.2. Het standpunt van B dat hij de werkzaamheden voor het praeventiefonds niet in het kader van zijn arbeidsovereenkomst met A heeft verricht moet, naar het oordeel van het Scheidsgerecht, tegenover de betwisting hiervan door A, als onvoldoende gemotiveerd worden verworpen.

Dit standpunt wordt – anders dan B stelt – immers niet ondersteund door de hiervoor onder 2.1 geciteerde brief van november 1987. De in die brief genoemd 'een dag per week ter besteding naar eigen inzicht' heeft blijkens het daaraan voorafgaand gestelde betrekking op door B in het kader van zijn dienstbetrekking te verrichten nevenwerkzaamheden en niet op andere – niet op de arbeidsovereenkomst betrekking hebbende – werkzaamheden. Gesteld noch gebleken is dat de door B voor de Z en de W verrichte werkzaamheden verband hielden met de werkzaamheden voor C. Ook de omstandigheden dat de werkzaamheden voor C – zoals onweersproken is gesteld – werden uitgevoerd in het ziekenhuis van A en – mede – met behulp van andere werknemers van A, alsmede dat B de werkzaamheden heeft doen declareren op briefpapier van A, bieden geen steun aan het door B gestelde.

4.3. Als werknemer van A was B verplicht om – binnen grenzen van redelijkheid – aan aanwijzingen en opdrachten van zijn werkgever gevolg te geven.

Zulks geldt ook voor de hiervoor onder 2.3 genoemde aanwijzing van A.

Nu B door zijn hiervoor onder 2.4 genoemde gedragingen in strijd met de in die aanwijzing onder 1 gestelde regel heeft gehandeld, is B tekortgeschoten in zijn verplichtingen tegenover zijn werkgever.

Het gaat in deze procedure vervolgens om de vraag wat voor consequenties hieraan verbonden moeten worden.

4.4. B heeft inmiddels de accountant van A in de gelegenheid gesteld onderzoek te doen naar inkomsten en uitgaven van de hiervoor onder 2.4 genoemde stichting.

Uit het verslag dat de accountant heeft opgesteld, waarin ook de aan hem verstrekte opdracht is weergegeven, en uit de overige stukken blijkt dat C en een onbekende in de periode van 1987 tot en met 1989 een bedrag van f 2.198.250,= op de rekening van de Stichting D hebben betaald ter zake van de projecten 28-1316, 28-1317 en 28-1502.

4.5. Volgens bijlage 2 bij het accountantsrapport heeft B in die periode in totaal een bedrag van f 1.357.489,= voor projectkosten besteed. Daarnaast heeft B blijkens dat rapport aan algemene onkosten, voorzover aan de betreffende 3 projecten toe te rekenen, 90% van een bedrag van f 680.339,= derhalve een bedrag van f 612.305,= uitgegeven.

A heeft bij gelegenheid van de tweede mondelinge behandeling deze onkosten niet, althans niet (voldoende) gemotiveerd bestreden, zodat daarvan in het kader van deze procedure zal worden uitgegaan.

4.6. Dat betekent dat B per saldo een bedrag van f 228.456,= aan deze projecten heeft overgehouden. Het Scheidsgerecht zal B veroordelen tot betaling van dit bedrag aan A.

4.7. Naar aanleiding van het accountantsrapport heeft B erkend dat hij ter zake van salariskosten gemaakt in het kader van het project 28-1502 nog een bedrag van f 59.561,= aan A verschuldigd is. Het Scheidsgerecht zal B veroordelen tot betaling van dit bedrag.

A heeft in dit verband nog opgemerkt dat het verschuldigde bedrag hoger is; het betreft de salariskosten van enkele door A tijdelijk aangestelde medewerkers aan project 1502, die door het vertrek van B uit A en de beëindiging van project 1502 niets meer te doen hadden, maar tot het einde van het dienstverband doorbetaald moesten worden, zodat de werkelijke schade van A f 117.654,= heeft bedragen.

Naar het oordeel van het Scheidsgerecht kan dit standpunt van A in het midden blijven. Bij gegrondbevinding zou immers het bedrag van f 117.654,= ook – in plaats van het bedrag van f 59.561,= in aanmerking moeten worden genomen bij de aftrekbare projectkosten en derhalve bij de berekening van het in r.o. 4.6 bedoelde saldo, zodat zulks op het in het kader van deze procedure toe te wijzen bedrag geen invloed zou hebben.

4.8. Met betrekking tot het gevorderde onder B merkt het Scheidsgerecht op dat B als werknemer van A het van S afkomstige geldbedrag in ontvangst heeft genomen. Als werknemer was hij verplicht daarmee te handelen overeenkomstig de daaromtrent bij A geldende regels. Dat waren de hiervoor onder 2.3 genoemde regels, met name het onder 1 in die regels gestelde. Door in strijd met die regels de gelden op een niet onder beheer van A staande rekening te storten is hij – kennelijk opzettelijk; de betreffende regels worden (ook thans nog) door hem op een evident onjuiste wijze geïnterpreteerd – tekortgeschoten in zijn verplichtingen tegenover zijn werkgever. Aldus is hij verplicht de daaruit ontstane schade te vergoeden.

B zal daarom veroordeeld worden tot betaling van f 72.358,=.

In reconventie

4.9. B heeft zijn vorderingen tegenover de gemotiveerde betwisting hiervan door A niet nader met feiten en omstandigheden onderbouwd. De vorderingen in reconventie worden daarom afgewezen.

Samenvatting

In conventie en in reconventie

4.10. De vordering in conventie wordt toegewezen tot een bedrag van f 360.375,= vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 25 april 1990, de dag waarop A haar memorie van eis heeft genomen. Overigens wordt de vordering afgewezen. Het Scheidsgerecht ziet, na het uitbrengen van het accountantsrapport, geen aanleiding om B thans nog te veroordelen tot het afleggen van rekening en verantwoording.

De vordering in reconventie wordt afgewezen.

Ieder van partijen moet de eigen kosten dragen. De kosten van het Scheidsgerecht moeten door ieder van partijen voor de helft gedragen worden.

5. Beslissing

Het Scheidsgerecht, rechtdoende als goede mannen naar billijkheid:

In conventie

5.1. B moet aan A een bedrag van f 360.375,= betalen, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 25 april 1990 tot de dag van algehele voldoening.

5.2. Wijst af het meer of anders gevorderde.

In reconventie

5.3. Wijst de vordering af.

In conventie en in reconventie

5.4. Ieder van partijen draagt de eigen kosten.

De kosten van het Scheidsgerecht, begroot op f 11.000,= worden door ieder van partijen voor de helft gedragen.